

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

6. Quas ob causa &c. Renunciatio Felicis V. qua deponit Papatum, in
Concilio Generali Lausannæ 7. Id. April. 1449.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

Renunciatio FELICIS V. qua deponit
Papatum, in Concilio Generali Lausannæ
7. Id. April. 1449.

FELIX EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei
memoriam.*

Quas ob causas evocati & emoti curam
Apostolici Regiminis suscepimus, toti
sæpe numero manifestavimus orbi. Quam-
quam enim imparitatem nostrarum vitium ad
sustinendam hujusmodi oneris gravitatem sen-
titemus; nihilominus ubi universalis Ecclesie
Basilicæ in Spiritu Sancto legitime congregata,
pias exhortationes simul ac Sanctas supplicatio-
nes accepimus, quibus ad succurrendum autho-
ritati Ecclesie suppressæ nimium instanter com-
movebamur; concaluit inrosum cor nostram
pietate, quæ ad omnia valet; & charitate, quæ
omnia sustinet; animum formidolosum confir-
mantibus; atque confidentes in illo, qui omnia
potest, & de cujus agebatur negotio,
tranquillam solitudinem reliquimus, laborio-
sum & immensum aggredientes opus. Namque
nihil immortalis Deo placentius offerre posse
existimamus, quam conatus nostros in obse-
quium Ecclesie, grandibus insultibus & oppu-
gnationibus conturbata. Quid nempe condi-
gnum reddi potest ab homine illi nostræ in-
clitæ Mari, cujus in gremio Fidelis quisque
salutem consequitur, propter quam unigenitus
Dei filius Deus & Dominus noster Jesus Chris-
tus de sinu Patris ad terras descendere, &
sanguinem proprium effundere dignatus est.

§. 2. Cumque ipsam videremus tantis per-
plexam anxietatibus, ut nullus mortalium ab
exhibitione possibilis auxilii debeat excusari;
profecit cogente veritate; devotione suaden-
te, spe denique in finem optimum ducenda-
rum rerum freti, personam, operas, facul-
tatesque nostras ex integro devovimus ei. A-
derat namque tempus, quo ab omnibus vehe-
mens restingui debebat incendium, & tanto
velociore fortiorque præsidio opus erat; quan-
tò sacrorum generalium Conciliorum autoritas
fortius agitata, non modo fluctuaret, sed qua-
si conculcata prostrataque jaceret. Non enim
evellatur à memoria nostra sacri Constantiensis
Concilii nulla unquam oblivione delenda dissinitio,
quod videlicet Sancta Synodus in Spiritu Sancto le-
gitime congregata, generale Concilium faciens,
Ecclesiam Catholicam militantem representans,
potestatem immediatè à Christo habet, cui quilibet
cujuscumque status vel dignitatis, etiamsi
Principalis existat, obedire tenetur in his, quæ
pertinent ad fidem, extirpationem schismatis,
& ad generalem reformationem Ecclesie Dei in
Capite & in membris ac pertinentibus ad eadem:
Satis etiam recentè editum Decretum Sacri
Concilii Basiliensis audiebamus, hanc verita-
tem refutendo confirmans; circumspectieba-
musque eandem ab Ecclesia Catholica suscep-
tam practicari esse.

§. 3. Proinde satagentes gravissimis & ab-
horrendis periculis postetenus obviare, ac
ostendere cunctis fidelibus rectitudinem Deo
inspirante voluntatis; quod non caducorum
fictiliumque honorum, sed communis salutis
causâ sedem Apostolicam teneremus, non
præesse, sed prodesse cupientes, in Sancta
Synodo Basiliensi personaliter comparere vo-
luimus, subireque communes pro salute

publica labores. Cumque nobis in temporis
processu luculenter exploratum foret, dissen-
sionis & differentie materiam in Ecclesia
Sancta Dei magis ac magis obscurari; dubi-
tantes ne à quovis homine de scandalo pos-
semus notari oblationes multas & pergran-
des Regibus, & Principalibus orbis destina-
re curavimus, ex quibus quidem animadver-
tere potuerunt, Nos propria non querere,
sed quæ Jesu Christi, publicamque pacem.
Nec veriti à formis modisque præscis à Pa-
tribus dum Schismata vigerent, pro unita-
tis & pacis obtentu traditis & practicatis,
diutius liberali apertoque animo semper ac-
quiremus (acquiesceremus) omnibus & sin-
gulis, quæ ad securitatem, reintegrationem
que Ecclesie judicata fuerint quomodolibet
opportuna; atque longè ferventiore studio in-
vigilavimus per nostrarum cessionis & renun-
tiationis medium dilectos, distantesque ani-
mos Christi fidelium reunire, quam in sede
Petri, manente scissura, diutius morari. Non
ignoramus enim schismatis incommoda mor-
tiferâ, scimus è contra Christianam religio-
nem à pacis Authore fundatam, sine pacis
vinculo damnosa confusio servire; Cumque
pax, omnium rerum tranquillitas sit, & ea
nihil gratius solet audiri; nihil desiderabilius
concupiri; nihil postremò melius inventiri;
debito filiali astringebamur pietatis ipsi nostræ
Matri luctuosa venustatem; jucunditatem, in-
tegritatem, unionem & pacem extremâ possi-
bilitate procurare. Quantumcunque pro hu-
jusmodi excessi, & desideratissimi boni con-
secutione perseveranter ac indefesse laboravi-
mus apud ipsos Reges & Principes ceteros-
que fideles, ex nostris accuratissimis diligen-
tiis, multiplicumque literarum tenoribus to-
tus præcognovit orbis.

§. 4. Nunc igitur ut semper constituti sub
ineffabili incomprehensibilique providentia Dei
omnia dirigentis, & disponentis, melius post
acerrimos continuosque labores, quos solius
veritatis manifestandæ, autoritatisque sacro-
rum Conciliorum generalium confirmandæ
gratiâ volumus amplecti, post maxime cari-
ssimorum in Christo Filiorum Francorum Ang-
liæ & Siciliæ Regum, nec non Delphini Vien-
nensis primogeniti, Francorum Regis illustrium
supplices frequentesque instantias, quorum sa-
luberrimis suasionibus intentas semper accom-
modamus aures; Nostros omnes cogitatus
per orbem dispersos; in arcem unicæ con-
siderationis reducimus. Desiderantes namque
toto corde in hoc diebus nostrorum residuo
beatam pacem in Ecclesia Dei disseminari,
quæ veluti à nostris egressa manibus in corda
omnium fidelium dilabatur, sinceritatem nos-
træ intentionis per eum testatura; exemplo
Domini nostri Jesu Christi, qui sic dilexit
Ecclesiam, ut pro ea non modo formam ser-
vi acciperet, sed traderet semetipsum: sancta
in hac Synodo Lausannensi in Spiritu Sancto
legitime congregata, universalem Ecclesiam re-
presentante, purè, liberè, simpliciter & sin-
cerè, realiter, & cum effectu, in nomine Pa-
tris & Filii & Spiritus sancti; Papatui, ejus
oneri, dignitati, titulo & possessioni cedimus
& renunciamus per presentes; sperantes quod
in futurum prælati ceterique Reges & Prin-
cipes, Prælati & alii Catholici, quibus hu-
jusmodi nostram Renunciationem; acceptissi-
mam fore judicamus, autoritati Sacrorum
generalium Conciliorum assistent, eamque tue-
buntur & defendent; Quodque universalis
Ecclesia, pro cujus dignitate supereminen-
tia & autoritate totis viribus pugnavimus;
nos apud clementiam primi & æterni Pasto-

ANN O
1450.

ris nostræ hujus pacificæ humilitatis contem-
platu suis devotis jugibusque orationibus com-
mendabit. Datum Laufanæ VII. Idus Aprilis,
anno à nativitate Domini M. CCCCXLIX.
Pontificatus nostri anno IX. signé au bas,
Martinus. Et sur le repli, P. Hemon.

VII.
Ex Cod.
Leibnitii
Tom. I. pag.
72.

Alfonso Arragoniæ, & Sicilia Regi concedit
Insulam Castri Rabei Rhodo vicinam :
anno 1450.

NICOLAUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei, ad futuram rei
memoriam.*

Inter innumeras & multiplices curas, qui-
bus continuo pro rerum & negotiorum
varietate premimur illam libenter amplectimur,
per quam nostræ provisionis auxilio & suffra-
giis Christianum nomen & fides orthodoxa nos-
tris præcipue temporibus defendatur, crescat,
& augmentum suscipiat, ac pro hujusmodi de-
fensione militantes, honorem gloriam & com-
moda consequantur. Cum itaque nuper fide
dignorum relatione perceperimus juxta insu-
lam Rhodi esse aliam parvam insulam, inco-
lis & habitatoribus penitus viduatam, in qua
quoddam oppidum, quondam castrum rubenum
nuncupatum, ad hospitale Joannis Jerosolymi-
tani pertinens, cujus ædificia, turres & struc-
tura per Teucros & Saracenos, aliosque Chris-
tiani nominis hostes diruta & solo aquata sunt,
nec spem ullam esse, quod hospitale illorum re-
parationi intendere possit, imò periculum ma-
ximum imminere, ne Teuceri & Saraceni qui
totam illam oram maritimam singulis annis,
modò classe, modò copis pedestribus, hosti-
liter discurrunt, dictam insulam occupent, &
castrum ipsum readificent, quod propter loci,
& situs opportunitatem, maxima damna circum-
vicinis locis Christianorum, & maxime Rho-
diis inferre possent, è contra verò, si dictum
castrum per aliquem Potentissimum Principem
Christianum readificaretur & munitur mag-
na exinde præsidia Christianis adversus peri-
dos Crucis Christi inimicos parari possent. Nam
cum eadem insula portum in mari habeat,
classis Christianorum tuto se ibi recipere possent,
& insula ipsa populo & habitatoribus sæcunda-
retur. Eam ob rem nos potentiam, existima-
tionem, & devotionem charissimi in Christo
filii nostri Alfonso Arragonum Regis Illustris,
considerantes, ac attendentes piam ejus pro-
positum, & desiderium, ne dum ad Insulam
Rhodi & Regnum Cypri, verum ad alias cir-
cumvicinas regiones Christianas conservandas,
& à miserima oppressione ac crudelissima ve-
xatione infidelium liberandas qui pro infensissi-
mo odio, & nefandissima cupiditate, qua fla-
grant ad nomen Christianum exterminandum,
singulis annis, ut audivimus, multa millia Chris-
tianorum capiunt, & quod cum lacrimis, &
ingenti animi dolore referimus miseræ eorum
animas demonis fraudulenter prostituere conan-
tur; cupientes quantum cum Deo possumus
hanc barbarorum rabiem in Christianos com-
primere, ac animadvertentes, quod Rex Arra-
gonum, potentissimam classem parat, & omnes
vires suas exercere velle se obtulit, ad infra-
gendam Teucrorum & Saracenorum superbiam,
modo dominium ipsius insule & Castri ei con-
cederemus, prædictis omnibus matura delibe-
ratione pensatis, eidem Regi concedimus, ut
dictum castrum readificare, & Insulam homini-
bus & habitatoribus sæcundare, ipsumque Cal-

trum & Insulam tanquam Dominus liberè &
licite possidere possit quamdiu suæ celsitudini
videbitur & placebit, non obstantibus Consti-
tutionibus & ordinationibus Apostolicis ac sta-
tutis stabilimentis, consuetudinibus, usibus ac
naturis dicti hospitalis, quibus omnibus, etiam
si de illis, ac eorum totis tenoribus specialis &
expressa mentio habenda foret, hac vice dum-
taxat specialiter derogamus.

Nulli ergo &c. Datum Assisi anno &c. M.
CCCCI. pridie Non. Octobris Pontificatus
nostri anno IV.

Renuit Tributum Ecclesiasticis à Carolo Fran-
corum Rege imponi : anno 1450.

NICOLAUS EPISCOPUS,

*Carissime in Christo Fili, salutem & Apof-
tolicam benedictionem.*

Receptis litteris tuæ celsitudinis, & intel-
lecto desiderio tuo super gabella vini
quod venditur per Ecclesiasticas personas Re-
gni tui; Respondemus nos dolere vehementer,
naturam rei de qua agitur esse talem, quæ per
nos fieri non possit. Nam voto huic tuo sine
magnâ infamia nostri, qui Ecclesiasticæ liber-
tatis protectores, non oppressores esse debe-
mus, & offensa Dei ac conscientia nostræ nul-
lo modo satisfacere possemus. Certissima de-
bet esse Tua Serenitas, nullam rem esse ita dif-
ficilem, quæ facilis non esset apud nos, quan-
do videremus eam honori ac commodo tuo
futuram: verum auferre hanc Ecclesiasticam
libertatem, nec nostro conveniret honori, ne-
que tuo. Hortamur itaque Serenitatem ipsam,
ut velis tanquam Christianissimus Princeps
hanc Ecclesiasticam libertatem in Christianissi-
mo Regno tuo, tempore tuo, non modò non
infringere, verum etiam protegere, quemad-
modum Christianissimi progenitores tui fece-
runt: quo casu successus tuos Deus, cujus ve-
neratione præfata libertas indicta fuit, conti-
nuò feliciores faciet, & Serenitatis tuæ statum
augebit.

Si in alia re possumus Celsitudini tuæ com-
placere, libentissimè faciemus; & nobis, qui
Serenitati tuæ multis respectibus quam maxime
sumus obnoxii, jucundissimum erit.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub
annulo piscatoris, die 11. Maii M. CCCC. L.
Pontificatus nostri anno quarto.

Pet. De Noxto.

Bulla ad Syndicos Genevenses missa, quâ lau-
dat eos posuisse obicem ne captivus è sua
Urbe exierit episcopus Montis-Regii, & hor-
tatur eos ut illum tueantur : anno 1451.

NICOLAUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei, dilectis filiis Sindi-
cis & Communitati civitatis Gebennen-
sis, salutem & Apostolicam benedictionem.*

Magnam laudem meremini dilecti Filii,
qui tanquam boni, fideles & devoti,
impedi vultis quominus venerabilis Frater nos-
ter Americus Episcopus montis Regalis extra ci-
vitatem vestram captus duceretur, fecistis enim
sicuti faciunt ii qui Deum timent & censuras ec-
clesiasticas verentur, & honorem suum illæsum
cupiunt conservare. Itaque valde commendamus

ANN O
1450.VIII.
Ex Spicil.
Dacherii
Tom. 3. pag.
790.IX.
Ex Archiv.
Reip. Genev.